

Sygn. akt III Cz 456/19

Sygn. akt III Cz 457/19

POSTANOWIENIE

Dnia 1 października 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia Sądu Okręgowego Andrzej Dyrda

Sędziowie Sądu Okręgowego Henryk Brzyzkiewicz

Magdalena Balion - Hajduk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 1 października 2019r. w G.

sprawy z powództwa F. S.

przeciwko (...) w R.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 9 listopada 2018 r., i 26 listopada 2018r., sygn. akt I C 556/18

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienia.

SSO Magdalena Balion - Hajduk SSO Andrzej Dyrda SSO Henryk Brzyzkiewicz

Sygn. akt III Cz 456/19

Sygn. akt III Cz 457/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w (...) postanowieniem z dnia 9 listopada 2018r. odrzucił pozew F. S. o zasądzenie od pozwanego Koła (...) w R. kwoty 6.804,09 zł tytułem odszkodowania za zniszczone w 2016 roku uprawy wskutek działania dzików i saren na podstawie art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 199 § 3 k.p.c. stwierdzając, że w świetle przepisów ustawy Prawo Łowieckie warunkiem skierowania sprawy o odszkodowanie za szkodę wyrządzoną w uprawach przez dziką zwierzynę na drogę sądową jest wyczerpanie trybu przewidzianego art. 46 – 46 e ustawy Prawo Łowieckie

Sąd Rejonowy w (...) postanowieniem z dnia 26 listopada 2018r. zasądził od powoda F. S. na rzecz pozwanego kwotę 1.817 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania oraz umorzył postępowanie zażaleniowe zainicjowane zażaleniem pozwanego z dnia 16 listopada 2018 r. na postanowienie z dnia 9 listopada 2018r. w części dotyczącej kosztów procesu.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że postanowieniem z dnia 9 listopada 2018r. Sąd odrzucił pozew, a 16 listopada 2018r. do Sądu wpłynął wniosek pełnomocnika pozwanego o uzupełnienie tego postanowienia przez zamieszczenie rozstrzygnięcia o kosztach procesu. Sąd uznał, że wniosek ten zasługuje na uwzględnienie, albowiem pozwanego należy traktować jak stronę wygrywającą proces w całości. Sąd uznał, że powoda obciążają koszty w razie odrzucenia

pozwu i dlatego winien on zwrócić pozwanemu koszty procesu w wysokości 1.817 zł zgodnie z art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108¹ k.p.c. i § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokatów.

Następnie Sąd wskazał, że rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 postanowienia uzasadnia art. 355 § 1 k.p.c. albowiem pozwany skarżył nieistniejącą część postanowienia, bowiem postanowienie z dnia 9 listopada 2018r. nie zawierało rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania.

Zażalenie na te postanowienia wniósł pozwany.

Pozwany zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego mające wpływ na wydane rozstrzygnięcie, w przypadku postanowienia z dn. 9 listopada 2018 r., tj.: art. 46 c ust. 8 Prawa łowieckiego (dalej jako Pr. Ł..) w zw. z art. 46 d Pr. Łow. oraz art. 46 e ust. 1, 2 i 4 Pr. Łow. w brzmieniu obowiązującym na dzień wydania postanowienia poprzez ich zastosowanie i uznanie, że są adekwatną i właściwą podstawą prawną uzasadniającą odrzucenie pozwu z powodu niedopuszczalności drogi sądowej, spowodowanej brakiem odwołania przez posiadacza gruntu rolnego - powoda oraz decyzji (...) L.) Państwowe, a także art. 11 ustawy o zmianie ustawy z dn. 22 marca 2018 r. (Dz.U. z 2018 r. poz. 651) poprzez jego niezastosowanie, podczas gdy wskazane przepisy prawa łowieckiego zostały wprowadzone ustawą o zmianie ustawy z dn. 22 marca 2018 r. (Dz.Ł. z 2018 r. poz. 651) i zgodnie z art. 14 w/w ustawy z dn. 22 marca 2018 r. zaczęły obowiązywać w dn. 1 kwietnia 2018 r., zaś do spraw z zakresu szkód wyrządzonych w uprawach i płodach rolnych przez dziki, łosie, jelenie, danielę i sarny oraz przy wykonywaniu polowania wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy z dn. 22 marca 2018r. stosuje się przepisy dotychczas obowiązujące, co w konsekwencji powoduje, że jeśli pozew wpłynął do Sądu w dn. 22 listopada 2017 r. to sprawa została wszczęta i zawisła od tej chwili przed Sądem i winny mieć w jej przypadku zastosowanie przepisy obowiązujące w chwili wniesienia pozwu, a nie przepisy wprowadzone później tj. art. 46 c, d, e Pr. Łow.

Nadto pozwany zarzucił mające wpływ na rozstrzygnięcie naruszenie przepisów kodeksu postępowania cywilnego, tj.:

a) w przypadku postanowienia z dnia 26 listopada 2018 r., art. 351 § 1-3 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i nieopatrzenie postanowienia z dn. 26 listopada 2018 r. wskazaniem, że jest to postanowienie uzupełniające do postanowienia z dn. 9 listopada 2018 r., podczas gdy zgodnie z treścią powołanego przepisu postanowienie takie winno zostać określone jako uzupełniające, ponieważ jest integralnie związane z postanowieniem odrzucającym pozew jako orzekającym co do istoty sprawy oraz art. 108¹ k.p.c. poprzez jego zastosowanie, podczas gdy wskazany przepis dotyczy wyłącznie kosztów sądowych, tj. wydatków i opłat, zaś na wskazane podstawie prawnej Sąd orzekł o kosztach zastępstwa procesowego pełnomocnika pozwanej;

b) w przypadku postanowienia z dnia 9 listopada 2018 r., art. 199 § 1 ust. 1 k.p.c. poprzez jego zastosowanie i uznanie, że droga sądowa jest niedopuszczalna, podczas gdy w świetle powołanych powyżej zarzutów w zakresie prawa materialnego, jest to stanowisko pozbawione zasadności;

Na tych podstawach wniósł o zmianę zaskarżonych postanowień poprzez uchylenie postanowienia Sądu Rejonowego w (...) z dnia 9 listopada 2018 r. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania temu Sądowi oraz uchylenie postanowienia Sądu Rejonowego w (...)z dnia 26 listopada 2018r. i przekazanie do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, wywołanych postępowaniem zażaleniowym.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd Rejonowy w (...) postanowieniem z dnia 9 listopada 2018r. odrzucił pozew F. S. o zasądzenie od pozwanego Koła (...) w R. kwoty 6.804,09 zł stwierdzając, że zachodzi podstawa z art. 199 § 1 pkt 1 k.p.c. w zw. z art. 199 § 3 k.p.c. albowiem art. 46e ustawy z dnia 13 października 1995r. Prawo łowieckie regulują procedurę wypłaty odszkodowania, która przez powoda nie została wyczerpana przed wytoczeniem powództwa.

Art. 46e ust. 1-4 ustawy Prawo łowieckie wskazuje, że (...) właściwy ze względu na miejsce wystąpienia szkód ustala wysokość odszkodowania, w drodze decyzji, biorąc w szczególności pod uwagę ustalenia zawarte w protokołach, o których mowa w art. 46a ust. 4, art. 46c ust. 5 i art. 46d ust. 8. Opinia przedstawiciela izby rolniczej, o której mowa w art. 46d ust. 9, nie jest wiążąca. Decyzja, o której mowa w ust. 1, wydawana jest w terminie 14 dni od dnia otrzymania protokołów, o których mowa w ust. 1, i jest ostateczna. Wypłata odszkodowania, o którym mowa w ust. 1, następuje ze środków dzierżawcy albo zarządcy obwodu łowieckiego, nie później niż w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, o której mowa w ust. 1. Właściciel albo posiadacz gruntów rolnych, na których zostały wyrządzone szkody, o których mowa w art. 46 ust. 1, a także dzierżawca albo zarządca obwodu łowieckiego niezadowolony z decyzji, o której mowa w ust. 1, może, w terminie trzech miesięcy od dnia jej doręczenia, wnieść powództwo do sądu właściwego ze względu na miejsce wystąpienia szkody.

Sąd I instancji pominął jednak, że powyższe przepisy stanowią novum Prawo łowieckie i zostały wprowadzone ustawą z dnia 22 marca 2018r. o zmianie ustawy – Prawo łowieckie oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018r. poz. 651). Zgodnie z art. 14 tej ustawy, przepisy te wchodzi z dniem 1 kwietnia 2018r., natomiast art. 11 wskazuje, że do spraw z zakresu szkód wyrządzonych w uprawach i płodach rolnych przez dziki, łosie, jelenie, danielę i sarny oraz przy wykonywaniu polowania wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe. Wobec tego uznać należało, że powód nie był zobowiązany do wyczerpania procedury określonej w art. 46e ustawy Prawo łowieckie, która zaczęła obowiązywać kilka miesięcy po wniesieniu przez niego pozwu do sądu.

Z tych względów, Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

Konsekwencją uznania, że odrzucenie pozwu było nieuzasadnione stało się również uchylene postanowienia z dnia 26 listopada 2018r. albowiem rozstrzygnięcie o kosztach procesu zamieszcza się w orzeczeniu kończącym postępowanie o czym Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

SSO Magdalena Balion – Hajduk SSO Andrzej Dyrda SSO Henryk Brzyżkiewicz